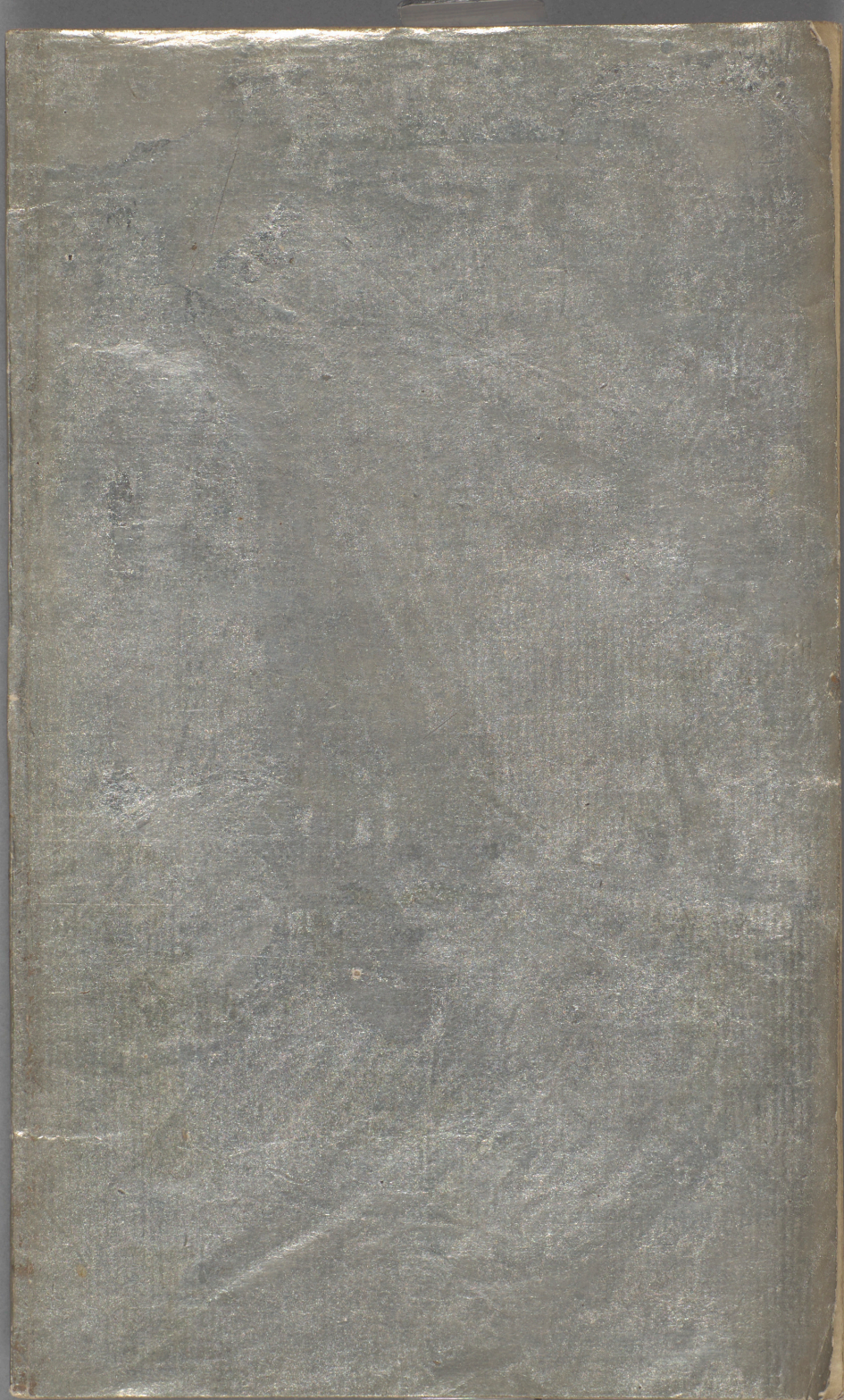

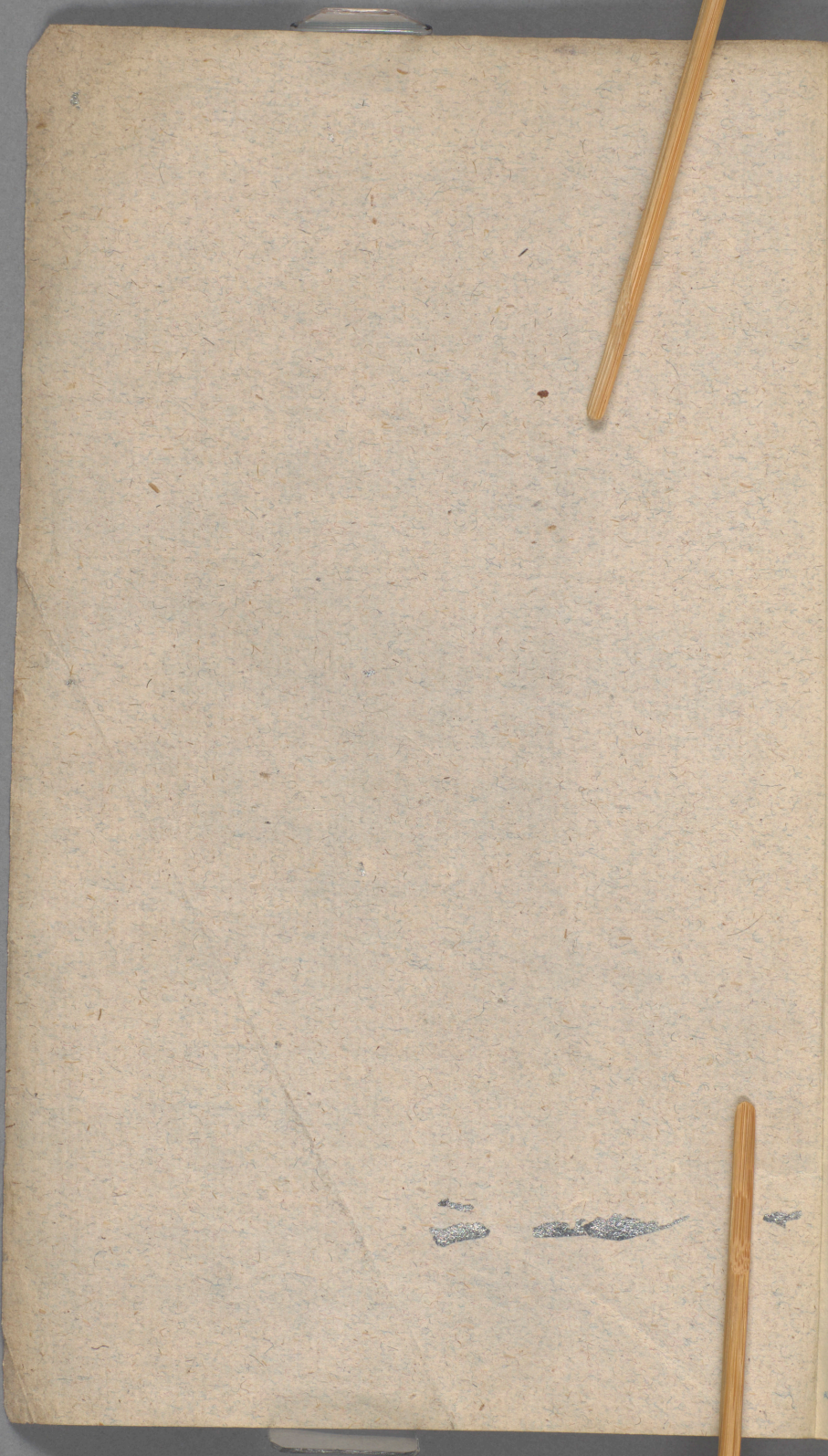
Tal, hållit inför hans kongl.
maj:t samt deras kongl. högheter
hertigarne a...

Reuterholm, Gustaf Adolf,

1700-1829 81 Cx2 Br. 1794

Reuterholm, G.A.

Vitt. Sv.
Sällsk. Frim.
(P. 2.)
1700 - 1829
1794

T A L,
HÄLLIT INFÖR
HANS KONGL. MAJ:T
SAMT
DERAS KONGL. HÖGHETER
HERTIGARNE
AF SÖDERMANLAND,
OCH
AF ÖSTERGIÖTHLAND,
I
Stora Frimurare Logen
PÅ
RIDDARHOLMEN
DEN MARTII 1794,
AF
HANS EXCELLENCE,
EN AF RIKETS HERRAR,
PRESIDENTEN OCH ÖFVER-KAMMARHERREN M. M.
BARON GUST. ADOLPH REUTERHOLM.

STOCKHOLM,
TRYCKT I KONGL. TRYCKERIET, 1794.

1840
BIBLIOTHECA
MUSEI HISTORICO-NATURALIS
CIVITATIS STOKHOLMENSIS
STOCKHOLM

I den stilla Nattens sköte, vid foten af den Vård, öfver hvilken tackfamheten och vänskapen redan i flera århundrade gjutit de billigaste tårar, och omgifne af alla de bilder, som lifligast kunna tala til Våra sinnen: återfinna Vi nu hvarandra, Mine Bröder! efter fulla tolf månaders förlopp, sedan Vårt sidsta möte uppå detta rum. Detta år är icke mera — Denna länk af tidens stora kedja, har redan i Evighetens allting förvarande Rymder ingått, och endast däraf lämnat Ofs minnet öfrigt, til Vår tröst, til Vårt efterdömme. — En plikt, lika gammal med Vår Orden, den Dets Stiftares ärkänsla för alla tider helgat Äminnelsen af det framfarna, ålägger Ofs likväl, at ännu för några ögnablick kvarstadna vid sista kanten af en utskrifven Års-Circkel, och där, med en öfverseende blick af det Tideskifte Vi tilbakalagt, ärhindra Ofs Förfynens Beskydd och de välgerningar Vi därunder af Dets hand emottagit, samt först, efter Dets Vålsignelles nedkallande öfver den nya, beträda densamma. Til denna skyldighets fullgörande äro Vi nu samlade. Likasom fordom Nordens äldsta Innevä-

nare, til branten af den Ättestupa, hvarifrån de gjorde sin sidste resa åt odödelighetens boningar, beledsagade sina Föräldrar: följa Vi nu det utgående året i spåren, ända til yttersta brädden af det fvalg, där Evighetens flod i sit skjöte emottager detsamma. Den hemliga känsla som dervid lifvas i Våra bröst, är rösten af den allmänna förgängelse, hvilken redan väntande står färdig, att äfven i sin ordning skörda en och hvar af Oss. Så ledsagas på vägen en resande Vän, så tages af honom där med ömhet det sidste afskedet. — Med letande blickar följjes han ännu i flyckten, så långt vår inskränkta synkrets det medgifver, till des han småningom försvinner ur densamma, och änteligen aldeles icke mera synes, utom endast för Vår hugkomst.

Om någonsin, Mine Bröder! i Verldens häfder ett år varit utmärckt af föllsynta och oväntade händelser, är det visserligen det, Vi nu sidst öfverlevvat. — De rysamma uppträden, de blodiga hvälfningar, hvilka innom en kort tid så våldsam skakat denna Verldsdel, synas, lik Södra Ländernes häftiga Jordbäfningar, snart, med slag på slag, ända

da intill des grundvalar hafva förstört des lugn, och flere tidevarfs famlade fällhet. — Redan hafva Vi sedt krigets ohyggeliga fackla där upplysa de grufveligaste Mord-Scener; Redan ömniga strömmar af Blod, flyta kring Seinens och Rhenens fordom så lyckelige och frucktbärande stränder; men den för Mänskligheten smärtande Syn, af ett bland Europas mäktigaste Folkslag, på en gång nedfallit, från högsta spetsen af en länge afundad fällhet, til Barbariets mörker och Vildarnes grymhet, den var ännu våra bekymmerfulla dagar förbehållen. — Den oundvikeliga förstöring, Inbördes tvedrägt och Upprors-Stiftare bereder, samt Laglösheten i des ödeläggande spår, aldrig underlåter att fullkomna, har ock redan där inträffat. — Christenhetens äldsta Konunga-Thron våldsam omstörtad. — Des lysande Krona splittrad, och i fallet uti stoftet nedtrampad. — Til råga på måttet af all brottslighet, hafva trolösa underfätare äfven sluteligen utan fasa, burit förmättna händer uppå deras Lagliga Öfverhet. — Hatet, som eljest åtminstone plägar försonas med blod, har här ännu efter döden lika outsläckeligt brunnit, och des

raferi, på et aldeles ohört fätt, velat framtränga innom sjelfva grafvens stängsel, uti förmultningens egna boningar. — Sedan alla Naturens, Thronens och Mänsklighetens rättigheter, af detta upproriska Slägte, så misshandlades: hafva Altarets ej eller längre blifvit skonade, och Den Högstas dyrkan bland dem upphört — Dets Tempel oskärade, eller tilllutne — Dets fanna lära förbjuden — och Dets Namn, som öfver dem tilförene spridde så mångfaldig Vålsignelse, under hädelsens smäde-rop, omsider aldeles afskaffat — af hvars rättvisa de nu i stället blifva verlden et talande Efterdöme — Lik den Högmödige, fallne Engel, som genom den Alsmäktigas förnekande, tror sig vinna en slags lindring i det afgrunds - qval, dets ohörsamhet honom ådragit, men i hvars förtjenta straff, et outplåneligt minne af förr åtnjutne välgerningar, ännu stundeligen bereder honom en ny tillökning. —

På en tid, då dessa mörka moln öfverhölja Vår Himmel, då en dödlig smitta, giftigare än Pestens, hotar att genom sitt antändande, ödelägga nästgränsande Folckslag; Då af en flycktad fällhet, hoppet snart ensam återstår, til
tröst

tröst för den suckande Mänskligheten: då, Mine Bröder! är det icke utan verklig tilfredsställelse, Vi ärhindre Ofs det Milda Beskydd, Vårt Fädernesland allt intill denna stunden af Förfynens omvårdnad åtnjutit; och jag hade i sanning ej uthärdat, för Eder framställa en så svart och ohyggelig Tafla, därest denna mörka botten icke tjente, at för Eder billiga ärkänsla, göra dessa ljusa strålar ännu lifligare. — Ja, Mina Bröder! Vi hafva vist aldrig ägt rättmätigare orsak än den närvarande, at mot en välgörande Himmel upplyfta tack samma hjertan, då under en nästan allmän förföring, Vi ännu i fridens sköte, fått äga ett önskad lugn, hvilket af In- och Utvärtes annblåsningar lätteligen kunnat störas, och stundeligen slått färdigt at Ofs öfvergifva — Hvars omvårdnad, fredad uprätthållit Dets heliga dyrkan inom våra gränser, och befäst Sveriges urgamla ärofulla Konunga-Thron — Som at en älskansvärd Konungs oskyldiga ålder, skänkt det lugn, hvaraf *afunden* och *fienderne till Vår Sjelfständighet*, så nödigt ville se den omgifvas — Som öfver Dets älskade Förmyndares dyra, men omsorgfulla dagar, segrande vakat emot

svekets och förrädares dolda förfät ; samt inom et vördadt Konungahus oafbrutit underhållit den lyckliga Enighet , på hvares störande *gemensamma Ovänner* till äfventyrs icke litet räknat ; Och som änteligen , öfver hela Svea Land utgjutit en så ömnog Vällsignelse , at Vi , under bördan af framfarna tidens tryckande lemningar , omsider i hoppets skygd , kunna fågnas åt en gladare utsigts analkande fällhet. — Til alla dessa talande anledningar at priså en välgörande Försyn , äge Vi ännu dertil som Frimurare nya orsaker. Det beskydd Vår Orden detta år , af Allmagts omvårdnad åtnjutit , har olik de föregående , aldeles icke varit uppblandadt med svedan af nya mistningar , och det är första gången , af de mångfaldige , jag här inför Eder uppfyllt den pligt mitt Ämbete åtföljer , då jag dervid icke behöft oroå Eder med timade förlusters omtalande , med uppnammandet af saknade hemgångne Bröder. — Från dylika mistningar har Försynen , under loppet af dessa sidstförflutne tolf månader täckts Ofs förkona , och det synes nästan , som Döden , hvilken sednast , inom en ganska kort tid hos Ofs skördat så många dyrbara offer ,

nu

nu likafom behöft söka någon hvila, efter en så stor och härjande ödelse. — Må då denna defs hvila ännu länge räcka! och ett Samfund, som redan lidit de ömmaste förluster, hädanefter skonas, ifrån lika anledning, til lika tårar!

Innom Vår Orden har för öfrigt, inga märkeliga förändringar under detta Tideskifte sig tilldragit. — Dets Loger hafva i lugn och enighet, fortsatt sina arbeten, och samtelige Våra Bröder, under ett ällskadt Beskydd, med hvarje ny dag, ägt förnyad anledning at välsigna den stunden då Deras förflä löften och ingångne förening vid fridsens Altare beseglades.

Til den Höga Magt, inför Hvars Gudablick, framfarne och tilkommande Secler visa sig lika klara, och i Hvars åsyn, händelsernes lopp och sammanhang, alltifrån Tidens första gryning, äro beredde: upplyfte Vi nu Våra händer, att öfver denna Vår Urgamla Orden och öfver Dem, Vår ärkänsla och Våra hjertan aldrig behöfva nämna, för att genast igenkännas, nedkalla de Välsignelser, i hvilkas dageliga utbedjande, Vår kärlek finner sin yppersta tilfredsställelse.

Mätte Förfynen i detta nya och många påföljande år, med högsta måttet af Jordens fällhet begåfva Den Unga Konung, Vi alldrig, utan ömmafte känslor se uppsatt på Sina Fäders Thron, och blifve den kärlek, som städse tilhört och helgat GUSTAF ADOLPHS Namn, lika ren, och lika förtjent, ännu åt sednaste Efterkommande öfverlämnad! — Detta Namn, som ensam läger Allt, — som ålägger Den det bär, de tungaste, de svåraste, men tillika de ärofullaste pligter: skall då, i oförgänglighetens Tempel, för andra gången segrande fästas vid den Svenska Skölden, och i alla tider, af kommande Slägter ärhålla en lika fann, en lika smickrande dyrkan.

Blifve Himmelens omvårdnad likaledes hvilande öfver Vår älskade Regents dagar, och Sveriges tacksamhet Dets mödors lön — Under bördan af Spirans tyngd, under alla afundens mislyckade förfök, skörde Han, som på hafvets ofstadiga böllja redan tilvunnit sig en oförgängelig Lager, ännu den odödeliga äran, att ur Stormarnes ras, i hamnens lugn, segrande och lyckeligen införa det länge skakade Riks-Skeppet — Och gånge snart, til tröst för Hans hjerta, den glada

glada dagen upp, då Han, i en myndig Konungs hand, får öfverlemna Dets med Tre Kronor prydda Styre! — Tvänne mödosamma år, äro under den Högtas bistånd, redan lyckeligen tillbakalagde, sedan det största, men tillika tungaste af alla förtroenden blef åt Dets omsorg öfverlämnadt. — Halfva vägen är således redan hunnen til det efterlängtade mål, där den ljufvaste tillfredsställelse står färdig at kröna Segrarens mod och arbete. Försynen, som hitintills så underligen skyddat Vår älskade Hertigs dagar, och i farans stunder så utmärkt vakat til Dets försvar; som i tid yppat *Förrädarens list* och *skingrat Svekets förfåt*: skall vifferligen fullborda Sitt verk, och lika oskadd ledsaga Honom genom de stormar än kunna återstå, och det följande skiftet af Dets lefnad sedan lugnt framskrida, i skyggd af de Vålgerningar ett tacksammt Fädernesland af Dets hand emottagit: af de Lagrar, Han til Dets försvar, med Sin blod betalt. — Under skörden af Sveriges Vålsignelser, skall Dets infallande afton icke sakna den sällhet, redeligen uppfyllda pligter och ett godt samvete alltid åtföljer, och morgonen af ett tillkommande Lif, om-

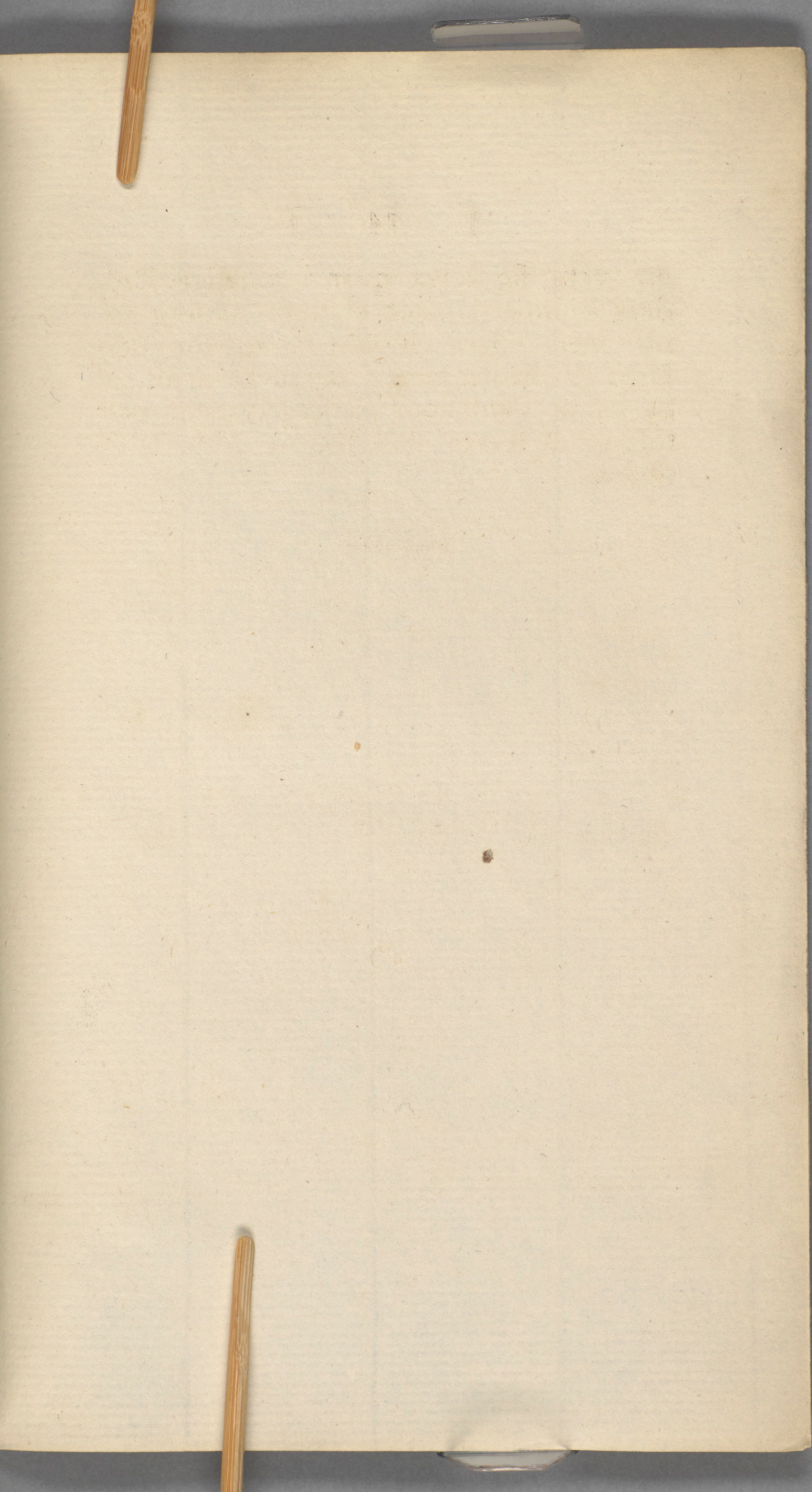
omfider tillföra Honom Hjeltars rätta be-
löning. — Så framflyter mellan grön-
skande dälдер, lugn och välgörande,
Götha-Elf, genom det Land, hvars fältt
den vattnar, hvars frucktbarhet den be-
reder, tills den änteligen, vid Hafvets
bädd, stollt kastar sig i des skumman-
de bölja — Af vågorna bortförd, långt
från de stränder, som fordom fagnades
af des välgerningar, njuta deras lyc-
keliga Innevånare än länge däraf önska-
de fruckter, och hvarje ny infallande
skörd, uplifvar ännu hos den tacksam-
ma Landtmannen, med ökad välsignel-
se, åminnellen af des bortgångne Vål-
görare.

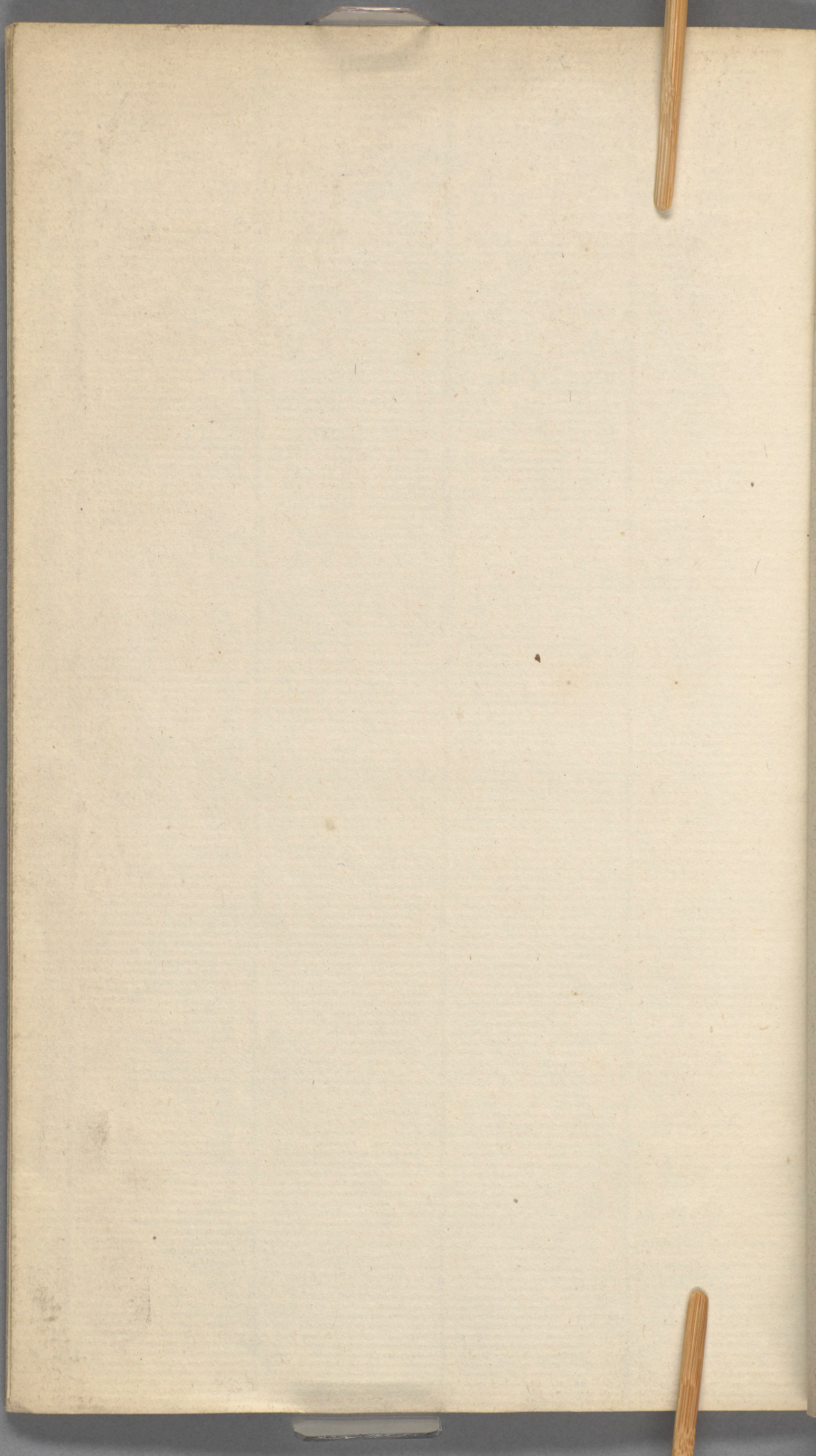
Den dyra Furste af samma blod, som
närmast Vår Höga Styresman, är Or-
dens yppersta Höding, anförtro Vi äf-
ven, med de lifligaste önsknningar, åt
samma goda Försyns omvårdnad. — Blif-
ve Hans dagar, till Vår och Fädernes-
landets glädje, lika många som fälla,
städse åtföljde af den kärlek, som Des
börd i arf tillhörer! — Blifve denna
lott äfven jemt ifrån hela Vårt dyra
Konungahus oskillgaktig, och Wafarnas
Stam, lika varaktigt grönskande, som
Deras Minne odädeligt!

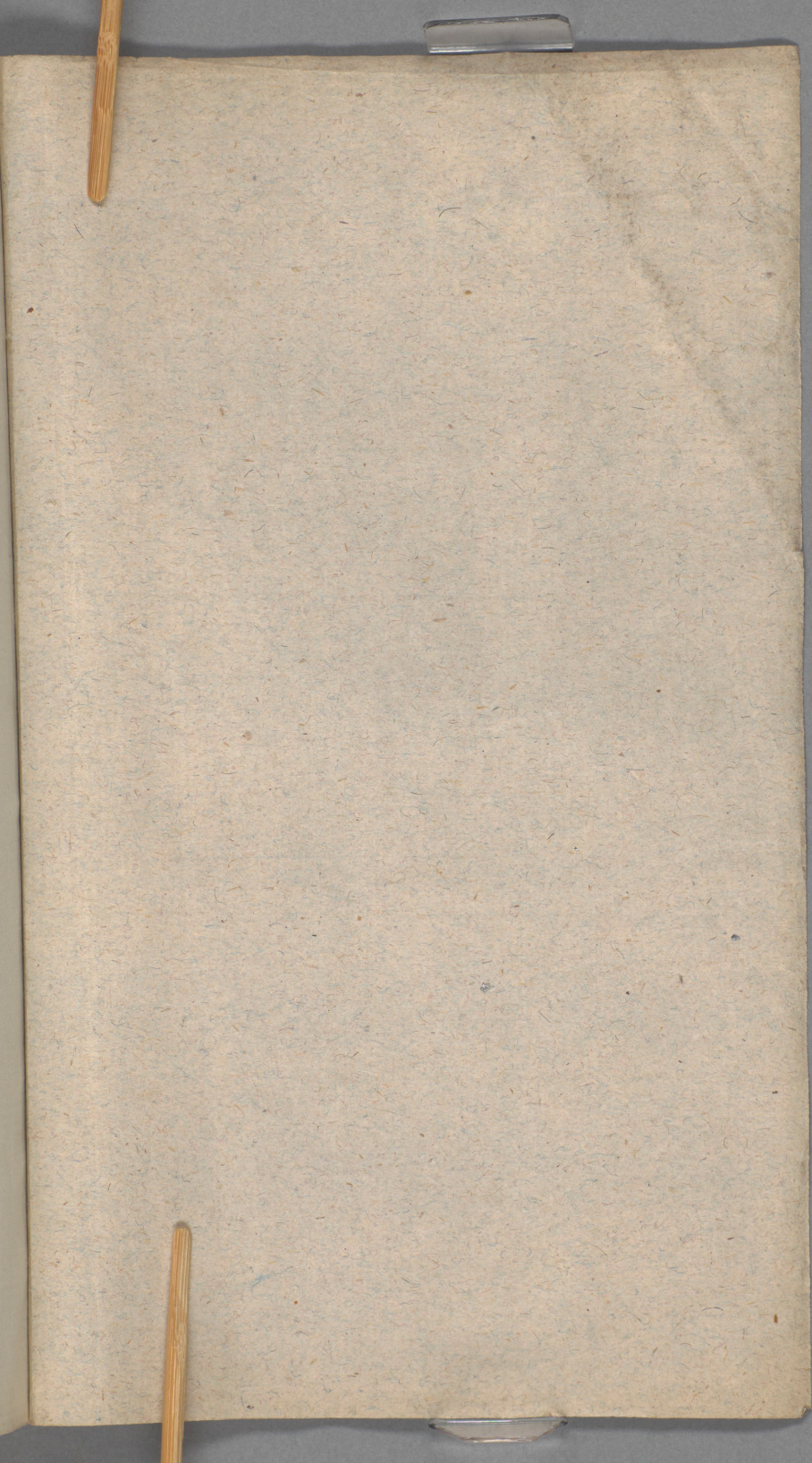
Blifve

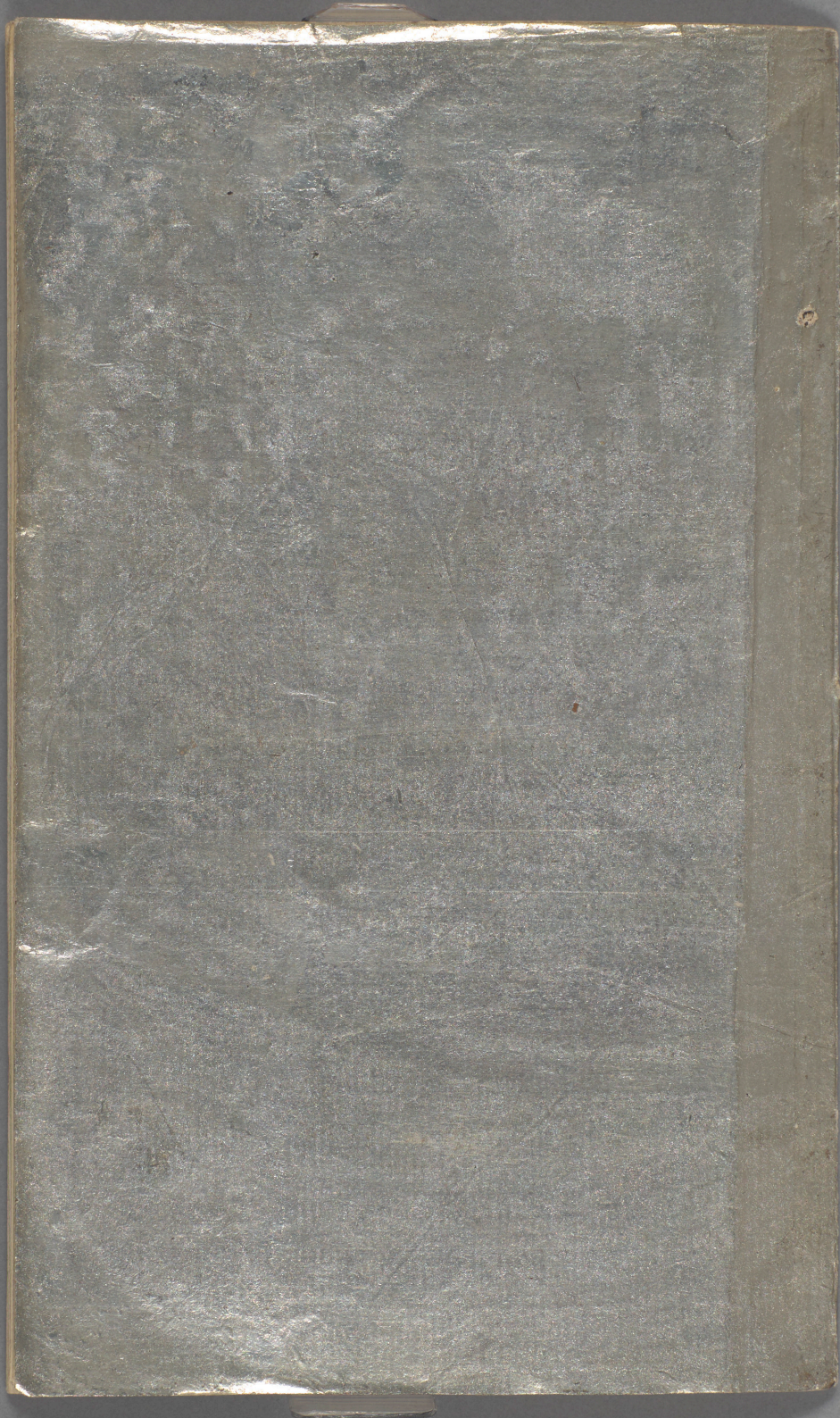
Blifve fluteligen, Mine Bröder! J
 samteligen och hela Vår Orden, under
 den Korfspryddas Fana Vi svurit, lyckel-
 lige och välsignade och Förfynens skyd-
 dande Hand, i detta och alla påföljjan-
 de år, Eder trogna Ledfagare! — I full-
 borden då säkraft Eder vandring genom
 en mörk och töknig verld, til et bättre
 Lif, dit Hoppet kallar Eder efter afklädd
 förgänglighet, att af Evighetens händer
 emottaga Edra Dygdens lön. — Där in-
 gen skymning mera finnes — alla dunc-
 kla bilder försvinna — och där Vi omfi-
 der i ljufets egen drägt, med obeskrif-
 velig tillfredsställelse skola skåda Upplö-
 sningen af de mångfaldiga gåtor, denna
 korta Dröm tillhöra, samt frälste och
 lyckelige, fluteligen återfinna hvarandra
 — Til hvem af Ofs ordningen nu bör,
 att först nalkas dit, är väl för Våra ögon
 fördolt; Men när den ock för mig in-
 faller: så tillåten, Mine Bröder! att en
 vänlig hugkomst, vid dessa Edra Fe-
 ster, ännu må följa Dens Minne, som
 här så ofta inför Eder uptände Lågan på
 Vänskapens Altare, och dervid alltid ut-
 tan förbehåll, utgjöt sit hjerta i Edert skö-
 te. — Då sista skilgsmässan inträffar,
 blir det för Ömhetsen en dyrbar tröst,
 att

att veta sig lefva qvar i värdige Bröders åminnelse, och at deras omsorg ännu med några Blommor beströr den Urna Vi här lämne i deras vårdnad. — Så segrar Vänskapen på förgängelsen och tiden: så lefver den samma ännu efter döden.

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

TIFFEN Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

